

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 00975-15/2018-ERU

V Jihlavě dne 26. února 2019

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti STABIL ENERGY s.r.o., se sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, IČ: 242 57 664 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00975-7/2018-ERU ze dne 21. května 2018 (sp. zn. OSR-00975/2018-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve **výroku I.** o tom, že se účastník řízení dopustil 2 přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), ve znění účinném do 31. prosince 2016, 3 přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, a jednoho přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 12. ledna 2018, tím, že požadoval po zákaznících platby za sdružené služby dodávky plynu, které jim účastník řízení dodal přesto, že si je od něj neobjednali, ve **výroku II.** rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil 28 přestupků podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona tím, že v systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníky byla uzavřena smlouva, resp. že disponuje písemným vyjádřením, že zákazník hodlá změnit dodavatele, ve **výroku III.** rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil 559 přestupků podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona tím, že podal v systému operátora trhu u 559 odběrných míst žádost o zrychlenou změnu dodavatele plynu, a to aniž by disponoval smlouvou o dodávkách plynu uzavřenou se zákazníky, ve **výroku IV.** rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil 586 přestupků podle § 91 odst. 5 energetického zákona tím, že podal v systému operátora trhu u 586 odběrných míst žádost o zrychlenou změnu dodavatele elektřiny, a to aniž by disponoval smlouvou o dodávkách elektřiny uzavřenou se zákazníky, za což mu byla ve **výroku V.** uložena úhrnná pokuta ve výši 4 000 000 Kč a dále ve **výroku VI.** povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti STABIL ENERGY s.r.o., se sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, IČ: 242 57 664, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00975-7/2018-ERU ze dne 21. května 2018 (sp. zn. OSR-00975/2018-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

V období od 11. dubna 2017 do 10. ledna 2018 provedl Energetický regulační úřad u účastníka řízení v postavení držitele licence pro obchod s plynem a o obchod s elektřinou celkem 13 kontrol dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy platném znění. Předmětem kontrol bylo dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených v energetickém zákoně (kontroly vedené pod sp. zn. 07036/2017-ERU, 05498/2017-ERU, 05882/2017-ERU, 06606/2017-ERU, 05166/2017-ERU, 07024/2017-ERU, 07025/2017-ERU) a dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených v zákoně o ochraně spotřebitele a v energetickém zákoně (kontroly vedené pod sp. zn. 04344/2017-ERU, 10404/2017-ERU, 11036/2017-ERU, 10989/2017-ERU, 10407/2017-ERU a 11211/2017-ERU).

V kontrolním protokole č. ██████████ ze dne 1. září 2017, č. j. 07036-11/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a třemi zákazníky byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ██████████ ze dne 14. června 2017, č. j. 05498-13/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a dvěma zákazníky byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ██████████ ze dne 17. července 2017, č. j. 05882-11/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a jedním zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ██████████ ze dne 28. června 2017, č. j. 05166-14/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a jedním zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž

předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ████████ ze dne 27. září 2017, č. j. 07024-18/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu podal pro 559 odběrných míst žádosti o rychlou změnu dodavatele plynu, čímž uvedl při provádění úkonu nezbytného k uskutečnění změny dodavatele informaci, že se zákazník má uzavřené smlouvy, jejichž předmětem je dodávka plynu, kdy tato informace nebyla pravdivá. Proti kontrolnímu protokolu podal účastník řízení námitky, které zjevně směřovaly proti protokolu č. ████████, proto byly přípisem ze dne 8. listopadu 2017 zmínuty jako nedůvodné.

V kontrolním protokole č. ████████ ze dne 27. září 2017, č. j. 07025-16/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s elektřinou porušil § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu podal pro 586 odběrných míst žádosti o zrychlenou změnu dodavatele elektřiny, čímž uvedl při provádění úkonu nezbytného k uskutečnění změny dodavatele informaci, že toto činí za součinnosti zákazníků, kdy tato informace nebyla pravdivá. Proti kontrolnímu protokolu podal účastník řízení námitky, v nichž namítal, že v důsledku zániku licence společnosti Česká Regionální Energetika a.s. s ní účastník řízení uzavřel smlouvu o dočasné správě klientů, čímž bezúplatně a dočasně převzal práva a povinnosti dodavatele elektrické energie. Námitky byly přípisem ze dne 8. listopadu 2017 zmínuty jako nedůvodné, protože k postoupení smluv nedošlo se souhlasem zákazníků.

V kontrolním protokole č. ████████ ze dne 13. června 2017, č. j. 04344-13/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ████████ ze dne 3. listopadu 2017, č. j. 10404-8/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé. Proti kontrolním zjištěním podal účastník řízení

námítky, v nichž uvedl, že spustil nový prodejní kanál, a to uzavírání smluv po telefonu, a v dobré víře předal tuto metodu externím agenturám, avšak dříve, než právník tento postup potvrdil. Účastník řízení tvrdil, že učinil nezbytné kroky k nápravě a nechal si vypracovat a schválit podrobný postup a podmínky pro distanční způsob uzavření smlouvy. Přípisem ze dne 10. ledna 2018 byly námítky zamítnuty jako nedůvodné.

V kontrolním protokole č. ██████ ze dne 12. prosince 2017, č. j. 11036-10/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé. Účastník řízení podal proti protokolu obsahově obdobné námítky jako vůči protokolu č. ██████ ze dne 3. listopadu 2017. Přípisem ze dne 10. ledna 2018 byly námítky zamítnuty jako nedůvodné.

V kontrolním protokole č. ██████ ze dne 5. prosince 2017, č. j. 10989-15/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

V kontrolním protokole č. ██████ ze dne 3. listopadu 2017, č. j. 10407-8/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé. Účastník řízení podal proti protokolu obsahově obdobné námítky jako vůči protokolu č. ██████ ze dne 3. listopadu 2017. Přípisem ze dne 18. prosince 2017 byly námítky zamítnuty jako nedůvodné.

V kontrolním protokole č. ██████ ze dne 27. prosince 2017, č. j. 11211-12/2017-ERU, Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení v postavení držitele

licence na obchod s plynem užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele tím, že po zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal, i když si je zákazník neobjednal, čímž se dopustil užití nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a dále porušil § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona tím, že v rámci informačního systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byly dodávky plynu, a dále informaci, že disponuje písemným vyjádřením, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž obě tyto informace nebyly pravdivé.

II. Správní řízení a napadené rozhodnutí

Na základě podkladů a skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil Energetický regulační úřad dne 29. ledna 2018 z moci úřední správní řízení.

Dne 27. února 2018 byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit své majetkové poměry. V reakci na to účastník řízení zaslal dne 28. února 2018 rozvahu a výkaz zisku a ztráty k 31. prosinci 2016 a 31. prosinci 2017.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 00975-7/2018-ERU ze dne 21. května 2018 byl účastník řízení ve výroku I. uznán vinným ze spáchání 2 přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, 3 přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, a jednoho přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 12. ledna 2018, ve výroku II. byl uznán vinným ze spáchání 28 přestupků podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona, ve výroku III. byl uznán vinným ze spáchání 559 přestupků podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona, ve výroku IV. byl uznán vinným ze spáchání 586 přestupků podle § 91 odst. 5 energetického zákona, a to vše za jednání, která jsou specifikována ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla ve výroku V. uložena úhrnná pokuta ve výši 4 000 000 Kč a dále ve výroku VI. povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav, přičemž po posouzení věci dospěl k závěru, že jednáním účastníka řízení došlo u všech přestupků k naplnění jak formálních znaků, tak i znaku materiálního. V případech porušení zákona o ochraně spotřebitele uvedených ve výroku I. napadeného rozhodnutí se jednalo o jednání účastníka řízení, kdy telefonicky oslovoval zákazníky s návrhem na uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, když zákazníkům nepravdivě tvrdil, že s nimi uzavíral jejich předchozí smlouvy a volá ohledně snížení ceny, a nesdělil jim ani obligatorní zákonem požadované informace (zejména informaci o všech složkách ceny, jakož i další údaje týkající se odstoupení od smlouvy, možnosti mimosoudního řešení sporů apod.), ani účel hovoru, přičemž z reakcí zákazníků nebylo patrné bezvýhradné přijetí nabídky. Energetický regulační úřad tak posoudil, že v daných případech vůbec nedošlo k vyjádření souhlasu s uzavřením smluv, přesto účastník řízení podal v systému operátora trhu u těchto zákazníků žádost o změnu dodavatele plynu, když uvedl, že s těmito zákazníky uzavřel smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, nadto v prostorách obvyklých k podnikání. Ze strany zákazníků ani nedošlo k udělení plné moci účastníkovi řízení k ukončení stávajících smluvních vztahů.

Účastník řízení začal těmto zákazníkům následně dodávat plyn, ačkoliv mu zákazníci zaslali odstoupení či výpovědi smluv, resp. vyjádřili vůli zůstat u původního dodavatele, a dodávky plynu jim vyúčtoval, čímž od nich požadoval úhradu za sdružené služby dodávky plynu, které si od něj ovšem zákazníci neobjednali.

Co se týče jednání popsaných ve výroku II. napadeného rozhodnutí, účastník řízení učinil vůči zákazníkům návrh na uzavření smlouvy distančním způsobem (předložil toliko nahrávky telefonních hovorů), přesto však při podání žádosti o změnu dodavatele v systému operátora trhu uvedl, že se zákazníkům uzavřel smlouvy v prostorách obvyklých k podnikání. Následně stávající dodavatelé požádali o zastavení změny dodavatele plynu, nicméně účastník řízení potvrdil změnu v systému operátora trhu, čímž deklaroval, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, ze kterých je zřejmé, že hodljají změnit dodavatele, ačkoliv takovými vyjádřeními účastník řízení ve skutečnosti nedisponoval.

V případě jednání uvedených ve výrocih III. a IV. napadeného rozhodnutí účastník řízení podal u 559 odběrných míst žádost o rychlou změnu dodavatele plynu a u 586 odběrných míst žádost o zrychlenou změnu dodavatele elektřiny, přičemž se jedná o způsob změny dodavatele, kdy dosavadní dodavatel pozbyl oprávnění nebo možnost dodávat plyn nebo elektřinu. Předpokladem pro rychlou změnu dodavatele plynu je uzavřená smlouva, provedení zrychlené změny dodavatele elektřiny lze zase realizovat pouze v součinnosti se zákazníkem. K provedení těchto změn nicméně účastník přistoupil toliko na základě smlouvy o dočasné správě klientů uzavřené se společností Česká Regionální Energetika a.s., aniž by měl souhlas jednotlivých zákazníků s postoupením jejich původně uzavřených smluv s tímto dodavatelem, nebo aniž by uzavřel s těmito zákazníky nové smlouvy.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00975-7/2018-ERU ze dne 21. května 2018, které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 1. června 2018 rozklad, kterým jej napadl v celém jeho rozsahu.

V rozkladu namítal, že Energetický regulační úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch účastníka řízení. Správní orgán si dle názoru účastníka řízení dostatečně nezjistil, zda a případně jakým způsobem si společnost Česká Regionální Energetika a.s. jako postupitel opatřila souhlas jednotlivých zákazníků s postoupením smlouvy o dodávkách elektřiny, resp. plynu, či o této skutečnosti zákazníky informovala. Podle účastníka řízení byla mezi ním a společností Česká Regionální Energetika a.s. platně uzavřena smlouva o dočasné správě klientů, na jejímž základě postoupením předmětných smluv vstoupil účastník řízení do práv a povinností původního dodavatele. Souhlas jednotlivých zákazníků s postoupením byl dle účastníka řízení udělen vždy telefonicky, tj. ústní formou, a to společnosti Česká Regionální Energetika a.s., přičemž dne 8. června 2018 účastník řízení k rozkladu přiložil čestná prohlášení operátorek call centra tuto skutečnost dokládající.

S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila, případně aby věc vrátila k novému projednání.

Dne 20. června 2018 zaslal účastník řízení další rozklad, resp. podání označené jako „Rozklad proti rozhodnutí č. j. 09575-7/2018-ERU ze dne 21.05.2018“, v němž namítal,

že se agresivní obchodní praktiky nedopustil, neboť v jeho jednání chyběl prvek obtěžování, donucování nebo nepatřičného ovlivňování. Rovněž namítal, že správní orgán nepřipustným způsobem rozšiřuje rozsah skutkové podstaty dané agresivní praktiky rovněž na jednání, na které dle své dispozice nedopadá. Podle účastníka řízení nedosahovala míra společenské škodlivosti intenzity uváděné správním orgánem, neboť šlo o jednání ojedinělé a jednorázové. Ohledně souhlasu zákazníků s postoupením smluv o dodávkách plynu či elektřiny účastník řízení zopakoval svou předchozí argumentaci.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po posouzení věci se Rada zcela ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, přičemž závěry o spáchání přestupků účastníkem řízení i výše uložené sankce jsou náležitě odůvodněny.

Co se týče jednání účastníka řízení obsažených ve výrocích I. napadeného rozhodnutí, účastník řízení v rozkladu nijak nevyvrací zjištěný skutkový stav, pouze rozporuje, že by se těmito jednáními dopustil užití agresivní obchodní praktiky.

Námítky účastníka řízení ohledně nesprávného právního posouzení skutku považuje Rada za nedůvodné. Plyn, resp. služby spočívající v dodávkách plynu, lze nepochybně podřadit pod definici služeb uvedenou v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně spotřebitele. Z citovaného ustanovení vyplývá, že službou je jakákoliv podnikatelská činnost, která je určena k nabídce spotřebiteli, včetně práv a závazků s touto činností souvisejících. Tento závěr nepřímo potvrzuje i judikatura, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014-52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6 listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015-38. Oba rozsudky se týkaly případu, kdy dodavatel plynu vůči spotřebiteli užil nekalou obchodní praktiku, když nerefletoval na platné odstoupení od smlouvy o sdružených dodávkách a odběru zemního plynu spotřebitelem. Nejvyšší správní soud se v rozsudcích mimo jiné zabýval i otázkou postupu při posuzování agresivní obchodní praktiky, kdy dovodil, že vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice“), musí nejprve vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, resp. příloze I citované směrnice. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné z těchto zakázaných praktik, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle § 5a zákona o ochraně spotřebitele, resp. čl. 8 až 9 citované směrnice.

Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, resp. čl. 5 odst. 2 citované směrnice. Z uvedených hledisek tedy postačovalo, pokud Energetický regulační úřad posuzoval, zda jednání účastníka řízení naplňuje znaky jednání uvedeného v písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele.

Z ustanovení § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele i s ohledem na výše uvedené závěry soudu vyplývá, že obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona. Podle písm. f) přílohy č. 2 k uvedenému zákonu jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal. Jak vyplývá se spisového materiálu, účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po šesti zákaznících - spotřebitelích platby za sdružené dodávky plynu, které jim dodal, ačkoli si je zákazníci neobjednali, neboť s ním ani neuzavřeli žádnou smlouvu a ani od něj nepožadovali žádné služby. Ačkoliv k uzavření smluv nedošlo, účastník řízení spotřebitele o jejich uzavření nesprávně informoval, na což spotřebitelé reagovali odstoupeními, výpověďmi, případně jiným vyjádřením vůle zůstat u původního dodavatele, což účastník řízení nijak nerefletoval. Skutečnost, že účastník řízení uvedeným zákazníkům dodávky plynu naučtoval, vyplývá z faktur, případně předpisu záloh, jež jsou součástí spisového materiálu, přičemž pro posouzení věci již není podstatné, zda k jejich úhradám ze strany zákazníků skutečně došlo.

Je tedy evidentní, že jednání účastníka řízení lze podřadit pod písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, a jednalo se tak o agresivní obchodní praktiku, která je v souladu s § 4 odst. 3 větou druhou zákona o ochraně spotřebitele vždy považována za nekalou obchodní praktiku. A jak vyplývá z výše uvedených rozsudků Nejvyššího správního soudu, není v tomto případě nutné, aby se správní orgán zabýval otázkou, zda uvedené jednání v sobě má nějaké prvky agrese, či zda takové praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Rada má tedy za to, že prvostupňový správní orgán nepochybil, neboť své závěry o spáchání přestupků uvedených pod výrokem I. napadeného rozhodnutí řádně odůvodnil, přičemž postupoval nejen v souladu se zákonem, ale také s dostupnou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

Co se týče námítky, že plyn není výrobkem ani službou, tak pokud Rada vyjde ze směrnice č. 2005/29/ES, používá tato v souvislosti s nekalými obchodními praktikami pojem „produkt“, za který se dle Čl. 2 písm. c) považují zboží, služby, nemovitosti, práva i závazky, přičemž obchodní praktikou ve smyslu směrnice je vždy jednání související s prodejem či dodáním produktu. V tomto ohledu nelze pochybovat, že sjednání a realizace dodávky plynu pod rámec regulovaný směrnicí patří. Účastník řízení uvádí, že se nejedná o situaci, kdy je zákazník vystaven tlaku si nevyžádané zboží ponechat. Dle názoru Rady se právě o takovou situaci jedná, neboť pokud určitý obchodník s plynem požádá o změnu dodavatele a vystupuje neoprávněně jako dodavatel plynu, má zákazník pouze dvojí, v obou případech nepřijatelnou volbu, a to buď odebrat plyn od tohoto obchodníka, anebo ho neodebrat vůbec. Odebraný plyn pak již nelze z povahy věci vrátit zpět dodavateli. Jednáním účastníka řízení byli spotřebitelé nuceni stát se jeho faktickými zákazníky, ačkoliv to bylo v rozporu s jejich projevenou vůlí, což Rada považuje za velmi závažné jednání

na trhu s plynem, kde funguje princip svobodného výběru dodavatele plynu a dodávky plynu probíhají na smluvním podkladě.

S tím souvisí i vyhodnocení námitky ohledně absence společenské škodlivosti jednání účastníka řízení. Již v prosinci 2015 byl účastník řízení seznámen s nedostatky zjištěnými při kontrole vedené pod sp. zn. 09501/2015-ERU, na kterou navazovalo správní řízení sp. zn. 08563/2016-ERU v jiné jeho věci, kde bylo konstatováno užití agresivní obchodní praktiky vůči spotřebitelům. Rovněž kontrolami provedenými v roce 2016 a 2017 bylo zjištěno stejné porušení zákona o ochraně spotřebitele účastníkem řízení ve vztahu k dalším spotřebitelům, konkrétně v kontrolách sp. zn. 10706/2016-ERU, 12284/2016-ERU, 00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU a 04334/2017-ERU, s jejichž výsledky byl účastník řízení seznámen v době od prosince 2016 do května 2017. I přes tyto skutečnosti Energetický regulační úřad v dalších kontrolách, na něž navazovalo současné správní řízení, zjistil porušení zákona o ochraně spotřebitele v dalších 6 případech, přičemž k vytýkaným jednáním účastníka řízení došlo až po seznámení se s výsledky dříve provedených kontrol. Nelze tedy v žádném případě hovořit o tom, že by protiprávní jednání účastníka řízení bylo ojedinělé nebo jednorázové, ale naopak to svědčí o jeho dlouhodobém a nedbalém přístupu k dodržování právních předpisů.

Jak již uvedl správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, při posuzování naplnění tzv. materiální stránky správního deliktu je nutné vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti, v opačném případě by zákonodárce takové jednání vůbec jako správní delikt nesankcionoval. Vždy je však také nutné posuzovat i konkrétní míru společenské nebezpečnosti správního deliktu, tedy zda v daném případě neexistovala nějaká další okolnost, která by snižovala míru společenské škodlivosti natolik, že by uvedené jednání nebylo možné postihnout jako přestupek pro absenci tzv. materiální stránky deliktu.

V tomto případě lze souhlasit se závěrem správního orgánu prvního stupně, že jednání účastníka řízení bylo společensky škodlivé, neboť porušovalo veřejný zájem na ochraně práv spotřebitelů, když ze strany účastníka řízení došlo opakovaně k narušení práva spotřebitelů vybrat si dodavatele plynu. Účastník řízení donutil spotřebitele stát se jeho faktickými zákazníky, i když s nimi neuzavřel příslušné smlouvy, a následně v systému operátora trhu podal lživé informace, že s nimi uzavřel smlouvy v prostorách obvyklých pro podnikání, a poté i nepravdivé informace, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, z nichž vyplývá, že tito hodlají změnit dodavatele plynu. Po změně dodavatele v systému operátora trhu v rozporu s vůlí samotných spotřebitelů těmito zákazníky začal dodávat plyn a dodávky jim neoprávněně vyúčtoval, jednalo se tedy o jednání účastníka řízení, které nadto mělo vést k jeho majetkovému prospěchu.

Ohledně výroků III. a IV. se Rada ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právním hodnocením provedeným prvostupňovým správním orgánem. Námitku ohledně dostatečného nezjištění stavu věci, a to zejména okolností svědčících ve prospěch účastníka řízení, neshledává Rada důvodnou. Předně byl účastník řízení již v rámci kontroly vyzván k doložení všech podkladů vztahujících se k uzavření smluv a převedení příslušných odběrných míst na něj jako dodavatele elektřiny a plynu. Již tehdy muselo být účastníkovi řízení zřejmé, že předložení podkladů, které svědčí o souhlasu jednotlivých zákazníků s postoupením smluv ze společnosti Česká Regionální Energetika a.s. na účastníka řízení, by vedlo k učinění

kontrolního závěru, že se porušení kontrolované povinnosti nedopustil. Nejpozději mu to však muselo být známo dne 8. listopadu 2017, kdy mu bylo doručeno Vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE], v němž absence doložení souhlasu zákazníků byla příčinou zamítnutí jeho námitek. I přes to však účastník řízení souhlas zákazníků s postoupením smluv do dnešního dne nepředložil a tím neprokázal, že by k postoupení smluv za součinnosti zákazníků platně došlo.

Teprve v rozkladu potom předložil čestná prohlášení zaměstnanců – operátorek call centra společnosti Česká Regionální Energetika a.s., kterými dokládal, že všichni zákazníci v předmětných odběrných místech výslovně telefonicky souhlasili s dočasným postoupením jejich smlouvy k účastníkovi řízení. Byť se Rada ztotožňuje s názorem účastníka řízení, že v řízení o přestupku se neuplatní koncentrace řízení a účastník řízení tak může nové důkazy předkládat i v rámci řízení o rozkladu, neznamená to, že způsob a načasování předložení důkazů nemá vliv na jejich hodnocení, zejména z hlediska jejich důvěryhodnosti. V tomto ohledu považuje Rada předložené důkazy za nevěrohodné a nedostačující. Především čestná prohlášení zaměstnanců společnosti Česká Regionální Energetika a.s. nemohou nahradit souhlasy zákazníků s postoupením jejich smlouvy. Ačkoliv účastník řízení v rámci kontrol předložil zvukové nahrávky telefonních hovorů se zákazníky, kdy v některých případech šlo o hovory několik, záznamy se souhlasy projevenými dle svého tvrzení toliko telefonicky za celou dobu vedení správního řízení nepředložil. Účastník řízení tak souhlas projevený zákazníky nijak nedoložil, ani ve správním řízení či v kontrolách nebyl zjištěn. Na tom nemohou ničeho změnit ani předložená čestná prohlášení, která vyvolávají zásadní pochybnosti o tom, jak si mohou operátorky call centra v půlce roku 2018 stále pamatovat obsah desítek telefonních hovorů v první čtvrtině roku 2017, nadto jen na základě označení odběrných míst jim přidělenými čísly. Důvěryhodnost čestných prohlášení nepodporuje ani jejich jednotná forma, která vyvolává dojem, že tato čestná prohlášení byla zpracována účelově pro potřeby správního řízení. Významnou roli potom hraje i skutečnost, že společnost Česká Regionální Energetika a.s. má rovněž zájem na výsledku řízení (a tím pádem i její zaměstnanci), neboť se jedná o zainteresovanou stranu smlouvy o dočasné správě klientů, kterou uzavřela s účastníkem řízení, a rovněž zde existuje či alespoň v rozhodné době existovalo propojení obou těchto společností minimálně skrze osobu [REDAKCE], který je jednatelem a bývalým společníkem účastníka řízení a u společnosti Česká Regionální Energetika a.s. vykonával činnost jednatele a následně statutárního ředitele a člena správní rady. Z těchto důvodů má Rada za to, že účastník řízení souhlas zákazníků s postoupením smluv nedoložil a ani čestná prohlášení k prokázání těchto souhlasů nepostačují.

Podle § 1895 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), nevylučuje-li to povaha smlouvy, může kterákoli strana převést jako postupitel svá práva a povinnosti ze smlouvy nebo z její části třetí osobě, pokud s tím postoupená strana souhlasí a pokud nebylo dosud splněno. Vzhledem k tomu, že se takový postup podstatně dotýká právního postavení druhé strany původní smlouvy, vyžaduje se k postupu smlouvy její souhlas udělený buď předem, anebo následně. Souhlas zákazníků tak byl nezbytnou podmínkou k tomu, aby mohlo dojít k postoupení smluv, bez tohoto souhlasu je postoupení neúčinné. Účastník řízení však bez souhlasu zákazníků, a aniž by se zákazník uzavřel smlouvy, provedl v systému operátora trhu změnu dodavatele plynu a elektřiny, a tím přinutil zákazníky, stejně jako v případě jednání uvedených

ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, stát se jeho zákazníky, ačkoliv takto svou vůli nikdy neprojeví.

V. Závěr

Po přezkoumání rozhodnutí Energetického regulačního úřadu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada napadené rozhodnutí potvrzuje a rozklad účastníka řízení zamítá.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Jan Pokorný, v. r.
pověřený člen Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

STABIL ENERGY s.r.o.